

[Arbejdsministeren]

På den måde kan vi komme tilbage til Folketinget og kigge på, om forældreorloven er helt så hensigtsmæssig, som vi synes den skal være, nemlig en mulighed for at få forældre og børn til at have mere tid med hinanden.

Til hr. Bakhølt vil jeg godt sige, at når de fire tilforordnede er trukket ud af de regionale arbejdsmarkedsråd, er det bestemt ikke, fordi vi har undervurderet uddannelsesinstitutionernes ekspertise i den rådgivning, som arbejdsmarkedsrådene under alle omstændigheder får brug for. Der er alene tale om, at vi godt vil sikre, at der er så mange uddannelsesinstitutioner som muligt i regionen, der kommer med i det rådgiverpanel, som arbejdsmarkedsrådene skal betjenes af. Så jeg ville være meget ked af, hvis den nye struktur på det felt blev betragtet som en nedvurdering af uddannelsesinstitutionerne. Der er i virkeligheden tale om det modsatte, og der er tale om, at mange uddannelsesinstitutioner skal ind i det koordinationsudvalg, som vil blive nedsat i tilknytning til arbejdsmarkedsrådene.

Hr. Per Stig Møller tager mange undersøgelser til indtægt for det konservative synspunkt og tager mange kloge folk i ed på det, men jeg er nødt til at sige til hr. Per Stig Møller, at uanset hvor mange kloge mennesker man kan drage frem, og hvor mange undersøgelser man kan trække frem i debatten, agter regeringen ikke – for det er ikke regeringsgrundlaget, og det er meget bevidst, at det ikke er regeringsgrundlaget – at skabe en arbejdsmarkedspolitik, hvor de arbejdsløse får mindre i dagpengekompensation, eller hvor de arbejdsløse i væsentlig grad får forkortet deres dagpengeperiode.

Ydelsesstrukturen og længden af perioderne synes vi faktisk ikke man bør diskutere. Vi vil ikke diskutere det i en situation, hvor vi har så stort et ledighedsproblem, som vi har. Vi synes faktisk ikke, det er hensigtsmæssigt, at det er de ledige, der kommer til at betale prisen, også uagtet om det er OECD, eller det er CASA, eller hvem det er, man kan trække frem som ekspert på dette område.

Jeg vil også gerne gøre hr. Per Stig Møller opmærksom på, at der ikke er tale om, at regeringen åbner op for borgerløn og sådan noget. Det, vi har lagt op til, er nogle forsøgsordninger i 3 år. En af dem – og det er sabbatordningen – baserer sig på en aftale med arbejds-

verne om, at der sker genbesættelse af stillingen med en vikar. Hvor mange aftaler der vil kunne komme i hus, afgør altså både arbejdsgiversiden og lønmodtagersiden, og man sikrer som sagt en rotation gennem sabbatordningen. Så i hvilket omfang man kan slå det op til, at det nu vil give borgerlønslignende tilstande, vil jeg sætte et spørgsmålstegn ved.

Hr. Per Stig Møller var også i tvivl om, hvorvidt vi nu vidste, hvad vi skulle bruge disse mange uddannelsespladser til. Regeringen har jo sat sig som mål, at vi over nogle år gerne ville udvide uddannelseskapaleten med 60.000. Det er faktisk, fordi vi mener, at lige præcis uddannelsesmulighederne i vores samfund er det, der skal til, for at vi ikke spænder ben for udviklingen. Og selv om folk i en periode er sat uden for arbejdsmarkedet, skal de i hvert fald ikke miste deres kvalifikationer; de skal have nogle muligheder for at dygtiggøre sig.

Jeg kan godt betro hr. Per Stig Møller, at regeringen udmærket ved, hvad de første 20.000 pladser skal gå til. Der er 10.000 pladser i Undervisningsministeriets regi i næste finansår, og der er 10.000 pladser i efteruddannelsessystemet, henholdsvis i arbejdsmarkedet og i uddannelsesdelen, som vi vil udvikle og udbygge, så der er såmænd ikke nogen problemer i at finde ud af, hvor uddannelsespladserne skal være. Der er bud fra hele landet om, hvor man helst vil have uddannelsesmulighederne placeret.

Det er fuldstændig rigtigt, at når vi lægger en så liberal orlovsreform op, som tilfældet faktisk er, og vi ikke knytter et genbesættelseskrav på, må beskæftigelsevirkningen som følge af vores orlovsreform hvile på et skøn. Men vi tror faktisk på, at den åbne orlovsreform vil give flere beskæftigelsesmuligheder end den ordning, vi har, hvor vi kæder forholdet imellem den, der går på orlov, og den, der skal ind, så præcist sammen.

Jeg synes ikke, man kan betragte de nuværende aktiveringsordninger som en succes, al den stund der faktisk kun er 6.000, der har fået orlov. Mange mener jo, at det er, fordi der er knyttet et genbesættelseskrav så snævert til dem. Der er lige lavet en undersøgelse i Tåstrup, hvor 40 pct. af de virksomheder, man har spurgt, siger, at genbesættelseskravet er en barriere. Virksomhederne siger faktisk, at gen-